ମାଥୁନ୍ନି ମଥାଇ

ବନାମ

ମେସର୍ସ ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ ଅର୍ଗାନିକ୍ କେମିକାଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

25 ଏପ୍ରିଲ, 1995

[ଆର୍. ଏମ୍. ସହାଇ ଏବଂ ଏନ୍. ପି. ସିଂହ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908:

ଆଦେଶ XXI - ନିୟମ 1 - ବିଚାରାଦେଶର ନିଷ୍ପାଦନ – ଡିକ୍ରି ଋଣୀ - ବିଚାରାଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରାଶି - ଅଦାଲତଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଜମା - ଆବଣ୍ଟନ ପଦ୍ଧତି ବିଷୟରେ ଋଣଦାତାଙ୍କୁ କୌଣସି ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିଲା - ସୁଧ ପ୍ରତି ଆବଣ୍ଟନକୁ ବୈଧ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା - 1976 ସଂଶୋଧନର ପ୍ରଭାବକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894 ଅନୁଯାୟୀ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ, 15% ମାନସିକ ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତା ଜନକ କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ରାଶି ଉପରେ 4% ସୁଧ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ଅପିଲକାରୀ, ରାଜ୍ୟ ଏବଂ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି ଅପିଲରେ, ବଜାର ମୂଲ୍ୟର ବୃଦ୍ଧିକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ବଜାର ମୂଲ୍ୟର 30% ହିସାବରେ ମାନସିକ ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତା ଜନକ କ୍ଷତିପୂରଣ, ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ (ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ, 1984 ର ଧାରା 23(1- A) ଅନୁଯାୟୀ ଅତିରିକ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ ସଂଶୋଧିତ ଧାରା 28 ଅନୁଯାୟୀ ସୁଧ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । କମ୍ପାନୀ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯାହା କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ପଇଠ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ବର୍ଦ୍ଧିତ କ୍ଷତିପୂରଣ, ମାନସିକ ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତା ଜନକ କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ ସୁଧ ଆଦାୟ ଉପରେ ରହିତାଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଉତ୍ତରଦାତା କୌଣସି ଅର୍ଥ ଜମା କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଆଦେଶର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ଫଏସଲା ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଯାହା ପ୍ରକୃତରେ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଛି, ତାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା 1984ର ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଯେତିକି ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି, ସେତିକି କ୍ଷତିପୂରଣ ଆବଣ୍ଟନ ଅଟେ । ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇନଥିବା ସମସ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ ପଇଠ କରାଯିବ । ଏହାପରେ, 9 ଜାନୁଆରୀ, 1988 ତାରିଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଏହି ଅର୍ଥରାଶି ଜମା କରିଥିଲେ । 12 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1989 ରେ ଅପିଲ ଖାରଜ ହେବା ପରେ ଅପିଲକାରୀ ବିଚାରାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ବକେୟା

ରାଶି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମା ହୋଇଥିବା ପରିମାଣକୁ କାଟିବା ପରେ, ସେମାନେ ଅଦାଲତଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସୁଧ ସହିତ ବଳକା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ଆଇନତଃ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଏହାକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ବିଚାରାଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରାଶି ଜମା କରିସାରିଥିବାରୁ ଏହା କେବଳ ସେହି ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଆଇନତଃ ବାଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଯାହା ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯଥା 1984 ର ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ତା'ଉପରେ ସୁଧ । ନିଷ୍ପାଦନ ଅଦାଲତ ଏହି ଅପିଲକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଆଦେଶ XXI ନିୟମ 1 ର ସଂଶୋଧନ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅସଂଶୋଧନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନୀତି ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ଡିକ୍ରି ଋଣୀ ଜମା ହୋଇଥିବା ପରିମାଣ କିପରି ଆବଣ୍ଟନ କରାଯିବ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ମାମଲାରେ ସେହି ମୂଳ ରାଶି ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିବା ରାଶି ଜମା କରିବାକୁ ଏହି ଅଦାଲତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯାହା ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା ତାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବୃଦ୍ଧି ଥିଲା, 9 ଜାନୁଆରୀ, 1988 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଜମା ଯାହା ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ଉଭୟ ମୂଳଧନ ଏବଂ ସୁଧର ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଥିଲା ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଏକ ଆଦେଶ ଅନୁସରଣରେ ବିଚାରାଦେଶ ଋଣୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମା କରାଯାଇଥିବା ବିଚାରାଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରାଶି ପ୍ରଥମେ ବକେୟା ମୂଳ ରାଶି ସହିତ କିମ୍ବା ସୁଧ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେୟ ସହ ସମାଯୋଜନ କରାଯିବ କି ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକରେ:

ଅପିଲଗୁଡିକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରି, ଏହି ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ: 1. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତର୍କ ଯେ ଯେହେତୁ ଏହି ଜମା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଏହା ବିବେଚନା କରାଯିବ ଯେ ଜମା ମୂଳଧନ ପ୍ରତି ଥିଲା, ତାହା ସଠିକ୍ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ, ଜମା କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନଥିଲା । ଅଦାଲତ କେବଳ ବୃଦ୍ଧି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ, ଡିକ୍ରି ଋଣୀ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାରାଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରାଶି ଜମା କରିବାକୁ ଆଇନତଃ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଏବଂ ତାହା ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଆଦେଶ XXI, ନିୟମ 1 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଏବଂ ସୂଚନାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ କେବଳ ଏହି ଜମା ଯେ ଏହା ମୂଳଧନ ପାଇଁ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା, ଏହା ବିଚାରାଦେଶଧାରକଙ୍କ ଉପରେ ଥିଲା ଯେ ସେ ଏହାକୁ ବକେୟା ବାବଦକୁ ଆବଣ୍ଟନ କରିବେ ।

2. ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, 1976 ପୂର୍ବରୁ ଅସଂଶୋଧିତ ଆଦେଶ XXI ନିୟମ 1 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ଅର୍ଥକୁ ଉକ୍ତ ଅଦାଲତରେ ଜମା କରାଯିବ ଯାହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଅଟେ । ଉପ-ନିୟମ 2 ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଉପନିୟମ (i) ର ଖଣ୍ଡ (a) ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଦେୟ ପଇଠ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ଦେୟର ଅଧିସୂଚନା ବିଚାରାଦେଶଧାରକଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଯଦି କିଛି ସନ୍ଦେହ ଥାଏ, ସଂଶୋଧିତ ଉପ-ନିୟମ (2) ଏହି ସନ୍ଦେହକୁ ଦୂର କରିଥାଏ ଯେ ଡିକ୍ରି ଋଣୀ ସିଧାସଳଖ କିମ୍ବା ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ ଦ୍ୱାରା ଅଦାଲତରେ ଜମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲିଖିତ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବିଚାରାଦେଶଧାରକଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେବାର ଦାୟିତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି । 'ସିଧାସଳଖ ଅଦାଲତ ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି ଡାକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱୀକୃତି' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ସଂଲଗ୍ନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଡିକ୍ରି ଋଣୀ କେବଳ ଦେୟର ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ବିଚାରାଦେଶଧାରକଙ୍କୁ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଛି । ଉଭୟ ଅସଂଶୋଧିତ ଏବଂ ସଂଶୋଧିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏହି ନିୟମର କାରଣ ଏହା ବୋଲି ଜଣାପଡେ ଯେ ଯଦି ଡିକ୍ରି ଋଣୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖନ୍ତି ଯେ ସୁଧ ପରିଚାଳନା ବନ୍ଦ ହେବା ଉଚିତ୍, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଏହା ବିଚାରାଦେଶଧାରକଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଏହି ରାଶି ବିଚାରାଦେଶ ଋଣୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମା କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଉପ-ନିୟମ (2) ର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ସୂଚନା ଏବଂ ଆବଣ୍ଟନ ପଦ୍ଧତିର ସୂଚନାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚାରାଦେଶଧାରକ ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ମୂଳଧନ ପ୍ରତି ଦେୟକୁ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ମେଘରାଜ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ **ବନାମ** *Mst. ବୟାବାଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* **AIR (1970) SC 161 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।**

ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ୍ ୱେରହାଉସିଂ କର୍ପୋରେସନ୍, ବ୍ରହ୍ମପୁର ***ବନାମ*** *ମେସର୍ସ ଗୋବିନ୍ଦ ଚୌଧୁରୀ ଆଣ୍ଡ ସନ୍ସ,* **AIR (1989) ଓଡ଼ିଶା 90 ଏବଂ** *ଇମ୍ପ୍ରୁଭମେଣ୍ଟ ଟ୍ରଷ୍ଟ ଜିନ୍ଦ* **ବନାମ** ନରିନ୍ଦର କୁମାର, **AIR (1990) P & H 326,କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ମେକା ଭେଙ୍କଟାଦ୍ରି ଅପ୍ପା ରାଓ ବାହାଦୂର ଜମିନ୍ଦାର ଗାରୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ **ବନାମ** *ରାଜା ପାର୍ଥସାରଥୀ ଅପ୍ପା ରାଓ ବାହାଦୂର ଜମିନ୍ଦାର ଗାରୁ,* **AIR (1922) PC 233 ଏବଂ** *ରାୟ ବାହାଦୂର ସେଠ ନେମିଚାନ୍ଦ* **ବନାମ** *ସେଠ ରାଧା କିଶନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* **IR (1922) PC 67 ଅନୁମୋଦିତ ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 5117/1995 ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ।

C.R.P. ସଂଖ୍ୟା 2229/1991 ରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 10.4.92 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ତରଫରୁ ଜି. ବିଶ୍ୱନ୍ତ ଆୟାର, ସି. ଏନ୍. ଶ୍ରୀ କୁମାର, ସୁଧୀର ଗୋପୀ, ରୟ ଆବ୍ରାହମ, ଏମ୍. ଏମ୍. କଶ୍ୟପ, ଶ୍ରୀମତୀ ବେବି କ୍ରିଷ୍ଣା, ପି. ଟି. ମାଥୁର ଏବଂ ଏମ. ଟି. ଜର୍ଜ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଆର୍. ଏମ୍. ସହାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠୁଥିବା ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଏକ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାରାଦେଶ ଋଣୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମା କରାଯାଇଥିବା ବିଚାରାଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରାଶିକୁ ମୂଳ ରାଶି ସହିତ କିମ୍ବା ସୁଧ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମାଯୋଜନ କରାଯିବ କି ।

1985 ମସିହାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁଯାୟୀ ବକେୟା ଥିବା ଅର୍ଥରାଶି ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ, 15% ମାନସିକ ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତା ଜନକ କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ରାଶି ଉପରେ 4% ସୁଧ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ଅପିଲକାରୀ, ରାଜ୍ୟ ଏବଂ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି ଅପିଲରେ, ବଜାର ମୂଲ୍ୟର ବୃଦ୍ଧିକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ବଜାର ମୂଲ୍ୟର 30% ହିସାବରେ ମାନସିକ ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତା ଜନକ କ୍ଷତିପୂରଣ, ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ (ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ, 1984 ର ଧାରା 23(1-A) ଅନୁଯାୟୀ ଅତିରିକ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ ସଂଶୋଧିତ ଧାରା 28 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ପାଇଁ 9% ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ 15% ସୁଧ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । କମ୍ପାନୀ ଏହି ଅଦାଲତରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରଭାବ ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା:

> "ସଂଶୋଧିତ ଅଧିନିୟମ, 1984ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଦ୍ଧିତ କ୍ଷତିପୂରଣର ଗ୍ରହଣୀୟତାର ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ଭାବେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବା । ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ପଇଠ କରାଯାଇସାରିଛି କିମ୍ବା ପଇଠ କରାଯିବ ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ପରିମାଣ ସତ୍ତ୍ୱେ କ୍ଷତିପୂରଣର ସମାନ ହାର ଗ୍ରହଣ କରିବାର ରକ୍ଷଣୀୟତାକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ବିଜ୍ଞ ମହାନ୍ୟାୟବାଦୀ ଆମକୁ ଆଶ୍ୱାସନା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ପରେ, ଅଦାଲତ ଏହି ରହିତାଦେଶ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ଯାହା ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି:-

> "ଉପରୋକ୍ତ L.A.A. ସଂଖ୍ୟାରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଏର୍ଣ୍ଣାକୁଲମରସ୍ଥିତ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 1 ଅଗଷ୍ଟ, 1986 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଇଠ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ବର୍ଦ୍ଧିତ କ୍ଷତିପୂରଣ, ମାନସିକ ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତା ଜନକ କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ ସୁଧ ଆଦାୟ ଉପରେ ରହିତାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଛି" ।

ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ରହିତାଦେଶର ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଉତ୍ତରଦାତା କୌଣସି ରାଶି ଜମା କରିନଥିଲେ । ତେଣୁ, ଆଦେଶର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ସହିତ 7 ଡିସେମ୍ବର, 1987 ରେ ଫଏସଲା କରାଯାଇଥିଲା:

> "ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଲୁ । ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିବା ଏବଂ କେରଳ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବି ଉପରେ ଆମର ଆଦେଶ କୌଣସି ରହିତାଦେଶ ମଞ୍ଜୁର କରେ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ, 1984 କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ ବିତରଣକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଛି । ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇନଥିବା ସମସ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ କୌଣସି ସୁରକ୍ଷା ଜମା ଦାବି ନକରି ଛଅ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ପଇଠ କରାଯିବ ।C.M.P. ର ଫଏସଲା କରାଯାଇଛି" ।

7 ଡିସେମ୍ବର, 1987 ତାରିଖରେ ଆଦେଶ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବା ପରେ, 9 ଜାନୁଆରୀ, 1988 ତାରିଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଏହି ଅର୍ଥରାଶି ଜମା କରିଥିଲେ । 12 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1989 ତାରିଖରେ ଏହି ଅପିଲ ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା । ଅପିଲ ଖାରଜ ହେବା ପରେ, ଅପିଲକାରୀ ଅକ୍ଟୋବର, 1989 ରେ ବିଚାରାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଦେୟ ରାଶି ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତରଦାତା ଜମା କରିଥିବା ପରିମାଣକୁ କାଟିବା ପରେ, ସେମାନେ ଅଦାଲତଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସୁଧ ସହିତ ବଳକା ପଇଠ କରିବାକୁ ଆଇନତଃ ବାଧ ଅଟନ୍ତି । ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ଉତ୍ତରଦାତା ବିଚାରାଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରାଶି ଜମା କରିସାରିଥିବାରୁ କେବଳ ସେହି ରାଶି ପଇଠ କରିବାକୁ ଆଇନତଃ ବାଧ ଥିଲେ ଯାହା ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯଥା, 1984 ର ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ତା 'ଉପରେ ଥିବା ସୁଧ । ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ଉଭୟ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ସଂଖ୍ୟାର ଗଣନା ଦର୍ଶାଇ ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତ *ମେଘରାଜ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ବନାମ *Mst. ବୟାବଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* AIR (1970) SC 161 ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅନୁପାତ ଉପରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପୁନରୀକ୍ଷଣରେ ଏହି ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ 1976 ମସିହାରେ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଆଦେଶ XXI ନିୟମ 1ରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ଯେଉଁଠାରେ ଡିକ୍ରି ଋଣୀ ଜମା ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥରାଶି କିପରି ଆବଣ୍ଟନ କରାଯିବ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିନଥିଲେ, ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଅଣସଂଶୋଧିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନୀତି ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ମାମଲାରେ ସେହି ନୀତି ଉପଲବ୍ଧ ନୁହେଁ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିବା ରାଶି ଜମା କରିବାକୁ ଏହି ଅଦାଲତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିବାରୁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବୃଦ୍ଧିକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିବାରୁ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 9 ଜାନୁଆରୀ, 1988 ରେ କରାଯାଇଥିବା ଜମା ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ଉଭୟ ମୂଳଧନ ଏବଂ ସୁଧ ସହ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଥିଲା । ଅଦାଲତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ଅନୁସରଣରେ ଜମା କରାଯାଇଥାଏ, ବିଚାରାଦେଶ ଋଣୀଙ୍କ ପାଇଁ କେଉଁ ଉପାୟରେ ରାଶି ଆବଣ୍ଟନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । *ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ୍ ୱେରହାଉସିଂ କର୍ପୋରେସନ୍, ବ୍ରହ୍ମପୁର* ବନାମ *ମେସର୍ସ ଗୋବିନ୍ଦ ଚୌଧୁରୀ ଆଣ୍ଡ ସନ୍ସ,* AIR (1989) ଓଡ଼ିଶା 90 ଏବଂ *ଇମ୍ପ୍ରୁଭମେଣ୍ଟ ଟ୍ରଷ୍ଟ, ଜିନ୍ଦ* ବନାମ *ନରିନ୍ଦର କୁମାର,* AIR (1990) P & H 326 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ବିଚାରାଦେଶ ଋଣୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଜମା କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ବାହାରେ ପଇଠ କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥକୁ ସୁଧ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ଆବଣ୍ଟନ କରିବାର ବିଚାରାଦେଶ ଦାରଙ୍କ ଅଧିକାର ଉଭୟ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତା ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଅଟେ । ଯେଉଁଠାରେ ଡିକ୍ରି ଋଣୀ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାରାଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରାଶି ପଇଠ କିମ୍ବା ଜମା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁକୂଳ ଭାବରେ ଉପେକ୍ଷା କରିନାହାଁନ୍ତି କାରଣ ଜଣକୁ ନିଜ ଖିଲାପର ସୁବିଧା ଉଠାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଯଦି ଏହା ଆଂଶିକ ଭାବରେ ବକେୟା ସୁଧ ଇତ୍ୟାଦି ସହିତ ସମାଯୋଜନ କରାଯାଏ, ସାଧାରଣ ନିୟମ ଯାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥାଏ ତାହା ହେଉଛି ଜମା କିମ୍ବା ପଇଠକୁ ଅନୁମତି ଦେବା । *ମେକା ଭେଙ୍କଟାଦ୍ରି ଅପ୍ପା ରାଓ ବାହାଦୁର ଜମିନ୍ଦାର ଗାରୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ବନାମ *ରାଜା ପାର୍ଥସାରଥୀ ଅପ୍ପା ରାଓ ବାହାଦୁର ଜମିନ୍ଦାର ଗାରୁ,* AIR (1922) PC 233 ରେ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଏହିପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା:-

> "ଏପରି ରାଶି ରହିଛି ଯାହା ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆବଣ୍ଟନ ବିନା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସାଧାରଣ ମାମଲାରେ ଯେଉଁ ନିୟମ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି ତାହା ହେଉଛି ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଟଙ୍କା ପ୍ରଥମେ ସୁଧ ପଇଠରେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଯେତେବେଳେ ପୁଞ୍ଜି ପଇଠରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଏ, ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

କିନ୍ତୁ ଆଇନ କିମ୍ବା ଏପରିକି ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଢଙ୍ଗରେ ଦେୟ ସମାଯୋଜନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିପାରେ । ଚୁକ୍ତି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 60 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ,

> "ଯେଉଁଠାରେ ଋଣଗ୍ରହୀତା ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିନାହାନ୍ତି ଏବଂ କେଉଁ ଋଣରେ ଦେୟକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବ ତାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସୂଚିତ କରୁନାହାନ୍ତି, ମକଦ୍ଦମାଗୁଡ଼ିକର ତମାଦିବିଷୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ କିମ୍ବା ନ ହେଉ, ଋଣଦାତା ଏହାକୁ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ, ପ୍ରକୃତରେ ଋଣଗ୍ରହୀତାଙ୍କ ଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ପଇଠ କରାଯିବାକୁ ଥିବା କୌଣସି ବିଧି ସମ୍ମତ ଋଣ ଉପରେ ଲାଗୁ କରିପାରିବେ" ।

ଏହି ଧାରାର ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ । ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । *ରାୟ ବାହାଦୁର ସେଠ ନେମିଚାନ୍ଦ* ବନାମ *ସେଠ ରାଧା କିଶନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* AIR (1922) PC 76 ମାମଲାରେ ଋଣଦାତାର ଅଧିକାରକୁ ନ୍ୟାୟିକ ଭାବରେ ଆହୁରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବିଚାରାଦେଶ ଋଣୀଙ୍କ ସର୍ତ୍ତରେ ଋଣଦାତା ଏକ ଦେୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, 1976 ପୂର୍ବରୁ ଅସଂଶୋଧିତ ଆଦେଶ XXI ନିୟମ 1 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ଅର୍ଥକୁ ଉକ୍ତ ଅଦାଲତରେ ଜମା କରାଯିବ ଯାହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଅଟେ । ଉପ-ନିୟମ 2 ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଉପନିୟମ (1) ର ଖଣ୍ଡ (a) ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଦେୟ ପଇଠ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ଦେୟର ଅଧିସୂଚନା ବିଚାରାଦେଶଧାରକଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଏହି ନିୟମ ହିଁ ମେଘରାଜଙ୍କ ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ) ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା । ଅଦାଲତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ଡିକ୍ରି ଋଣୀ ସମୟ ସମୟରେ ବିଚାରାଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରାଶି ଜମା କରିବା ସମୟରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ବକେୟା ମୂଳଧନ ପ୍ରତି ଦେୟ ପଇଠ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଯେ ବିଚାରାଦେଶଧାରକଙ୍କୁ ଜମାର ପ୍ରକୃତି ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ବିଚାରାଦେଶଧାରକ ଏହାକୁ ମୂଳଧନ ପ୍ରତି ଆବଣ୍ଟନ କରିଥିଲେ, ସାଧାରଣ ନିୟମ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସୁଧ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରତି ବିଚାରାଦେଶ ଋଣୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେୟ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇପାରିବ ଯାହା ମେକା ଭେଙ୍କଟାଦ୍ରି ମାମଲା (ସୁପ୍ରା) ରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା । ନିୟମ 1 ର ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନୀତିର ମାନହ୍ରାସ ହୋଇଛି କି ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖାଯାଇପାରେ । ସଂଶୋଧିତ ନିୟମର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶଟି ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:-

> "O.XXI.R.1।- ବିଚାରାଦେଶ ଅଧୀନରେ ଅର୍ଥ ପଇଠ କରିବାର ପଦ୍ଧତି -

(1) ଏକ ବିଚାରାଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ହେବାକୁ ଥିବା ସମସ୍ତ ଅର୍ଥ ନିମ୍ନମତେ ପଇଠ କରାଯିବ, ଯଥା:-

(a) ଉକ୍ତ ଅଦାଲତରେ ଜମା କରି ଯାହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ବିଚାରାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା, କିମ୍ବା ମନିଅର୍ଡର ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ବ୍ୟାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେହି ଅଦାଲତକୁ ପଠାଇବା ଅଟେ; କିମ୍ବା

(b) ଅଦାଲତରୁ ବିଚାରାଦେଶଧାରକଙ୍କୁ, ଡାକ ମନିଅର୍ଡର ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ବ୍ୟାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାଧ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା, ଯେଉଁଥିରେ ଦେୟ ଲିଖିତ ଆକାରରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥାଏ; କିମ୍ବା

(c) ଅନ୍ୟଥା, ଯେଉଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରାଦେଶ ଦସ୍ତାବିଜ ଜାରି କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ।

(2) ଯେଉଁଠାରେ ଉପନିୟମ (1) ର ଖଣ୍ଡ (a) କିମ୍ବା ଖଣ୍ଡ (c) ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଦେୟ ପଇଠ କରାଯାଇଥାଏ, ଅଦାଲତ ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ସିଧାସଳଖ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି ଡାକ ଦ୍ୱାରା, ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱୀକୃତିକୁ ବିଚାରାଦେଶଧାରକଙ୍କୁ ଏହାର ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

(3) ....

(4) ଉପ-ନିୟମ (1) ର ଖଣ୍ଡ (a) କିମ୍ବା ଖଣ୍ଡ (c) ଅନୁଯାୟୀ ପଇଠ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ରାଶି ଉପରେ, ଯଦି କିଛି ସୁଧ ଥାଏ, ଉପ-ନିୟମ (2) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିବା ତାରିଖ ଠାରୁ ଚାଲୁ ହେବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ ।

ଯଦି କିଛି ସନ୍ଦେହ ଥାଏ, ସଂଶୋଧିତ ଉପ-ନିୟମ (2) ଏହି ସନ୍ଦେହକୁ ଦୂର କରିଥାଏ ଯେ ଡିକ୍ରି ଋଣୀ ସିଧାସଳଖ କିମ୍ବା ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ ଦ୍ୱାରା ଅଦାଲତରେ ଜମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲିଖିତ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବିଚାରାଦେଶଧାରକଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେବାର ଦାୟିତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି । 'ସିଧାସଳଖ ଅଦାଲତ ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି ଡାକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱୀକୃତି' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ସଂଲଗ୍ନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଡିକ୍ରି ଋଣୀ କେବଳ ଦେୟର ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ବିଚାରାଦେଶଧାରକଙ୍କୁ ସୂଚନା ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଛି । *ମେଘରାଜ* ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅନୁପାତ ଏବେ ଅଧିକ କଠୋରତାର ସହ ଲାଗୁ ହେଉଛି । ଉଭୟ ଅସଂଶୋଧିତ ଏବଂ ସଂଶୋଧିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏହି ନିୟମର କାରଣ ଏହା ବୋଲି ଜଣାପଡେ ଯେ ଯଦି ଡିକ୍ରି ଋଣୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖନ୍ତି ଯେ ସୁଧ ପରିଚାଳନା ବନ୍ଦ ହେବା ଉଚିତ୍, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଏହା

ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଏହା ବିଚାରାଦେଶଧାରକଙ୍କୁ ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ବିଚାରାଦେଶ ଋଣୀଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ 1976 ମସିହାରେ ସଂଲଗ୍ନ କରାଯାଇଥିବା ଉପ-ନିୟମ (4) ଏବଂ (5) ଜମା କିମ୍ବା ପଇଠ ତାରିଖ ଠାରୁ ସୁଧ ବନ୍ଦ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଉପ-ନିୟମ (4) ଅନୁଯାୟୀ ସୁଧ ସମାପ୍ତି କେବଳ ଦେୟ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ ବରଂ ଉପ-ନିୟମ (2) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ସୂଚନା ପ୍ରାପ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ମାମଲାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏହା ସ୍ଥିର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯେ ଅଦାଲତରେ ଜମା ହେବା ପରେ ମୂଳଧନ ପାଇଁ ପରିମାଣକୁ ଆବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ଋଣଦାତା ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ କି ଏବଂ ଜମା ବିଷୟରେ ସୂଚନା ବିଚାରାଦେଶଧାରକଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ଏହା ଜଣା ପଡୁ ନାହିଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା କେବେ ଜମା ବିଷୟରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଏହି ରାଶି ଜାନୁଆରୀ, 1988ରେ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଉପ-ନିୟମ (2) ର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ସୂଚନା ଏବଂ ଆବଣ୍ଟନ ପଦ୍ଧତିର ସୂଚନାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚାରାଦେଶଧାରକ ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ମୂଳଧନ ପ୍ରତି ଦେୟକୁ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତର୍କ ଯେ ଯେହେତୁ ଏହି ଜମା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଏହା ବିବେଚନା କରାଯିବ ଯେ ଜମା ମୂଳଧନ ପ୍ରତି ଥିଲା, ତାହା ସଠିକ୍ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ, ଜମା କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନଥିଲା । ଅଦାଲତ କେବଳ ବୃଦ୍ଧି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ, ଡିକ୍ରି ଋଣୀ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାରାଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରାଶି ଜମା କରିବାକୁ ଆଇନତଃ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଏବଂ ତାହା ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଆଦେଶ XXI, ନିୟମ 1 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଏବଂ ସୂଚନାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ କେବଳ ଏହି ଜମା ଯେ ଏହା ମୂଳଧନ ପାଇଁ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା, ଏହା ବିଚାରାଦେଶଧାରକଙ୍କ ଉପରେ ଥିଲା ଯେ ସେ ଏହାକୁ ବକେୟା ବାବଦକୁ ଆବଣ୍ଟନ କରିବେ । ତାହା ହିଁ *ମେଘରାଜ* ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ କରିବାର ଆଉ ଏକ କାରଣ ରହିଛି । ଥରେ ଅପିଲର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଯିବା ପରେ ଏବଂ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସଂଶୋଧିତ ଅଧିନିୟମ, 1984 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିବା ରାଶି ଧାରା 23 (1-A) ଅନୁଯାୟୀ ରାଶି ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ଆଇନଗତ ତ୍ରୁଟି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇନାହିଁ, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା, ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମାନ ସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ବକେୟା ଅର୍ଥ ମୂଳଧନ ଉପରେ ପଇଠ କରାଯିବାର ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ନିବେଦନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଅର୍ଥରାଶି ଜମା କରିଥିଲେ, ମୂଳଧନ ପଇଠ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତେଣୁ ମୂଳଧନ ଉପରେ କୌଣସି ସୁଧ କିମ୍ବା ମାନସିକ ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତା ଜନକ ସହାୟତା ହିସାବ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ସଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି । ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ